

NOTE DE STUDIU

1 TESALONICENI

Schita cărții

Autorul : Pavel

Data: 52-53 d.Hr. (A doua epistolă a fost scrisă la scurt timp după prima).

Prilejul cu care a fost scrisă:

Pavel încearcă să răspundă la întrebările credincioșilor tesaloniceni, apărute în urma primei epistole a apostolului. În biserica din Tesalonic circula o scrisoare, presupusă a fi fost trimisă de Pavel, care îi tulbura pe credincioși. Aceasta pretindea că Hristos venise deja și își luase Biserica, lumea trecând prin judecățile din “ziua Domnului”. Prigoana prin care treceau credincioșii în acel moment confirma parcă acea falsă scrisoare. Pavel încearcă să le liniștească temerile, afirmând categoric că “strângerea noastră laolaltă cu El” este de domeniul viitorului (2:1) și că “ziua Domnului” este precedată de anumite evenimente. Mai întâi trebuie să vină apostazia și “omul păcatului”; credincioșii care rămân după “strângerea noastră laolaltă cu El” fac ca apostazia în cadrul bisericii să devină completă.

Fiecare perioadă de persecuție sau de necazuri a dat naștere la impresia falsă că Biserica trece prin judecata pe care Hristos a numit-o “necazul cel mare” (Matei 24:21). Această perioadă a fost descrisă de Hristos atât de clar, încât nu este nevoie să intrăm în panică. Hristos a spus că va veni o perioadă de timp atât de grea cum n-a fost de la întemeierea lumii și nici nu va mai fi. A existat oare o asemenea perioadă de necaz fără precedent? Răspunsul este evident.

Tema:

Prima epistolă către tesaloniceni se ocupă de răpire, adică de venirea lui Hristos pentru credincioși. A doua epistolă descrie revenirea lui Hristos pe pământ cu judecată, vorbește despre “omul păcatului”, pe care Domnul îl “va prăpădi cu arătarea venirii Sale”. Aceste două aspecte sunt descrise în amănunt. Intervalul de timp dintre aceste două etape este necazul cel mare, care poate fi identificat și cu a 70-a săptămână din Daniel 9 ca o perioadă de șapte ani.

Ziua Domnului:

Este expresia care apare în 2:2 (incorect tradusă cu “ziua lui Hristos” în versiunea King James). Este o expresie din Vechiul Testament cu conotații precise. Apare în scrierile profeților, unde se referă la împărăția viitoare promisă în Vechiul Testament. Ziua lui Hristos este o expresie din Noul Testament (1Cor.1:8) care se referă la viitorul Bisericii. Ziua Domnului este legată de venirea lui Hristos și de întemeierea împărăției.

Învățătura din 1 Tesaloniceni este aceea că sfinții care au murit vor avea parte de venirea lui Hristos pentru a-și lua credincioșii. În 2 Tesaloniceni este aceea că sfinții care sunt în viață nu vor trece prin necazul cel mare. Revenirea lui Hristos are un înțeles specific pentru sfinții Lui.

Rezumat:

I. PRIGOANA credincioșilor din prezent;

Judecata necredincioșilor – la venirea lui Hristos , 1:1-12

1. Introducere, 1:1,2
2. **Prigoana** credincioșilor și roadele ei, 1:3-7
3. **Judecata** celor răi la venirea lui Hristos, 1:8-12

II. EVENIMENTELE legate de venirea lui Hristos care se vor petrece în lume, 2:1-12

1. **Răpirea** – este primul eveniment, 2:1
2. **Ziua Domnului**; precedată de apostazia totală și de apariția omului păcatului, 2:2-5
3. **Taina nelegiuirii** este la lucru în prezent; Nelegiuitul este îngrădit de Duhul Sfânt, 2:6-8
4. **Nelegiuitul** își va face apariția în timpul necazului cel mare, 2:9-12

III. IMPLICAȚIILE PRACTICE ale venirii lui Hristos, 2:13-3:18

1. Credincioșii trebuie să se întărească în **Cuvânt**, 2:13-17
2. Credincioșii trebuie să se întărească în **umblare**, 3:1-7
3. Credincioșii trebuie să se întărească în **lucrare**, 3:8-18

Comentariu:**I. PRIGOANA credincioșilor din prezent;****Judecata necredincioșilor la venirea lui Hristos, cap.1****1. Introducere, v. 1,2**

Salutul este cel obișnuit către o biserică solidă din punct de vedere spiritual.

2. Prigoana credincioșilor și roadele ei, v.3-7

v.3 În mijlocul prigoanei severe prin care trecea biserica din Tesalonic, credincioșii creșteau în credință și în dragoste. Pavel îi încurajează să rămână în nădejdea credincioșilor.

v.4 Credincioșii tesaloniceni erau un exemplu de răbdare și credință pentru alte biserici. Prigoana era aceea care producea aceste roade. “Necazul aduce răbdare” (Romani 5:3). Vezi și Romani 12:12.

v.5 Vezi Romani 8:17; 2 Cor.4:8; 7:5.

v.6 Dumnezeu îngăduie necazul cel mare pentru că este drept. În timpul lui se va desfășura judecata păcătoșilor.

v.7 <„Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul.> (Romani 12:19).

3. Judecata celor răi la venirea lui Hristos, v.8-12

v.8 În Biblie se vorbește foarte puțin despre soarta celor pierduți, pentru a nu ne trezi dorința de răzbunare sau a ne satisface curiozitatea. Hristos a vorbit mai mult despre iad decât oricine altcineva.

Cei pierduți sunt aceia care:

(1) “Nu-L cunosc pe Dumnezeu”. Isus a spus:

“Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3).

(2) “Nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru”.

Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a trimis El.” (Ioan 6:29)

v.9 Un număr imens de oameni se pierd pentru totdeauna. Muzica liniștită, florile vii colorate sau cuvintele elogioase nu pot distruge realitatea iadului.

v.10 Venirea lui Hristos pe pământ cu judecată îi va îndreptăți pe credincioși și-L va proslăvi pe Mântuitor.

v.11 Dumnezeu a avut un scop și un plan de îndeplinit în viețile credincioșilor tesaloniceni.

v.12 Venirea lui Hristos pe pământ Îi va aduce slavă atât lui Hristos cât și Bisericii.

II. EVENIMENTELE legate de venirea lui Hristos care se vor petrece în lume, 2:1-12**1. Răpirea este primul eveniment, v.1**

v.1 “cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El” – se face referire la răpire.

2. Ziua Domnului o urmează.

Precedată de apostazie totală și de apariția omului păcatului, v.2-5

v.2 “Ziua lui Hristos” este o traducere nefericită, ar trebui să fie “ziua Domnului”. “Ziua lui Hristos” este epoca harului în care trăim în prezent, perioada Bisericii (vezi 1 Corinteni 1:8; Filipeni 1:6,10; 2:16).

“Ziua Domnului” este o expresie care desemnează perioada ce debutează cu necazul cel mare și continuă până la încheierea împărăției de o mie de ani (vezi Faptele Apostolilor 2:20; 2Petru 3:10; Apocalipsa 6:17).

Ziua Domnului începe în momentul în care se sfârșește ziua lui Hristos. Ziua Domnului începe imediat după răpire.

În biserica din Tesalonic circula o scrisoare care se presupunea a fi fost trimisă de Pavel și care susținea cum că ziua Domnului ar fi venit, ceea ce ar fi însemnat că acei credincioși care muriseră pierduseră răpirea.

v.3 Pavel menționează două semne distinctive ale zilei Domnului:

- (1) Apostazia (Evrei 3:12),
- (2) Descoperirea “omului păcatului” (nelegiuitul, v.8).

Păcatul omului conduce la omul păcatului.

v.4 Nelegiuitul este reprezentativ pentru omul răzvrătit față de Dumnezeu. El se pune în locul lui Dumnezeu (Isaia 14:12-15; Apocalipsa 13:5,6,15-18). Acesta este “cornul mic” din Daniel 7.

v.5 Pavel le vorbise credincioșilor tesaloniceni despre aceste adevăruri privitoare la vremea de pe urmă în intervalul scurt de timp cât fusese cu ei de trei sabbate.

3. Taina nelegiuirii la lucru astăzi, dar îngrădită de Duhul Sfânt, v.6-8

v.6 Noi credem că acela care îl “oprește” este Duhul Sfânt.

v.7 Numai Duhul Sfânt poate să oprească răspândirea răului, întrucât acesta este de natură satanică și supranaturală.

v.8 Nelegiuitul se va arăta în necazul cel mare. Hristos îl va distruge când va veni pe pământ (Apocalipsa 19:20).

4. Nelegiuitul va apărea în timpul necazului cel mare, v.9-12

v.9 Nelegiuitul va fi un făcător de minuni.

“Puterea” este *dunamis* – putere fizică a cărei sursă este supranaturală.

“Semne” – scopul lor va fi acela de a face apel la rațiune.

“Puteri mincinoase” – au un efect puternic asupra privitorilor.

v.10,11 Aceia care au auzit adevărul dar nu au vrut să-l primească vor crede în final o minciună.

v.12 Aceștia vor fi judecați pentru că au respins adevărul.

III. IMPLICAȚIILE PRACTICE ale venirii lui Hristos, 2:13-18

În lumina cunoașterii evenimentelor viitoare, credinciosul ar trebui să trăiască o viață care să demonstreze că așteaptă venirea lui Hristos.

1. Credincioșii trebuie să se întărească în Cuvânt, 2:13-17

v.13,14 Întregul plan de mântuire este cuprins în aceste două versete:

- (1) “V-a ales pentru mântuire”,
- (2) “Sfințirea Duhului”,
- (3) “Credința adevărului” – creșterea se face prin studiul Cuvântului,
- (4) “Slava” (Coloseni 1:27) – se referă la răpire (1 Ioan 3:2).
- (5) V.15-17 Cuvântul îi permite credinciosului să stea în picioare și să nu se clatine. Cuvântul aduce mângâiere. Cuvântul și lucrarea se întrepătrund. Studiul Cuvântului lui Dumnezeu conduce la lucrarea Domnului.

2. Credincioșii trebuie să se întărească în umblare, 3:1-7

v.1-4 Cuvântul îi permite credinciosului să trăiască printre cei răi și îl întărește în umblare.

v.5 Credinciosul trebuie să umble în dragostea lui Dumnezeu și să trăiască în așteptarea venirii lui Hristos.

v.6 Credinciosul nu trebuie să se asocieze cu cei care trăiesc în neorânduială.

v.7 Credinciosul trebuie să trăiască precum un urmaș al apostolului.

3. Credincioșii trebuie să se întărească în lucrare, 3:8-18

v.8 Lucrătorii creștini își câștigau pâinea muncind.

v.9 Ei făceau acest lucru pentru a fi un exemplu pentru credincioșii din Tesalonic.

v.10 Credinciosul care îl așteaptă pe Domnul să vină nu este un visător, ci un lucrător. „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce” este regula instituită de apostol.

v.11 Unii lucrează greșit – ei își bagă nasul în toate.

v.12 Ei sunt îndemnați să lucreze pentru a-și câștiga existența.

v.13 Credinciosul care are nădejdea venirii Domnului nu trebuie să obosească în lucrarea Lui.

v.14 Credinciosul care are nădejdea venirii Domnului este ascultător de Cuvânt. Dacă nu, trebuie evitat.

v.15 Fratele neascultător trebuie mustrat și adus înapoi pe cale.

v.16-18 Binecuvântarea lui Pavel. Studiul profetiei aduce pace în inimă. Nu conduce la fanatism sau la lenevie.